

" هدفمند کردن یارانه‌ها "

که يك فوریت آن در جلسه علنی شماره (۵۵) روز سه‌شنبه مورخ ۱۰ / ۱۰ / ۱۳۸۷ به تصویب رسیده است جهت بررسی به کمیسیون‌هایی که ذیلاً به عنوان کمیسیون اصلی و فرعی مشخص گردیده است ارجاع می‌شود:
شماره ثبت : (۲۵۷)
شماره ترتیب چاپ : (۵۰۳)

ردیف	عنوان کمیسیون‌های تخصصی	اصلی	فرعی	مواد مورد بررسی در کمیسیون فرعی
۱	آموزش و تحقیقات			
۲	اجتماعی			
۳	اقتصادی			
۴	امنیت ملی و سیاست خارجی			
۵	انرژی			
۶	برنامه و بودجه و محاسبات			
۷	بهداشت و درمان			
۸	صنایع و معادن			
۹	عمران			
۱۰	فرهنگی			
۱۱	قضایی و حقوقی			
۱۲	کشاورزی، آب و منابع طبیعی			
عنوان کمیسیون‌های خاص و ویژه				
خ - ۱	تدوین آیین نامه داخلی مجلس			
خ - ۲	اصل نودم (۹۰) قانون اساسی			
۳	ویژه			

پیشنهاد اداره قوانین	اصلی	فرعی	مشترك
پیشنهاد اداره كل	اصلی	فرعی	مشترك
قوانین			

۴۱۱۷۹/ ۱۸۳۵۱۴

۱۳۸۷ / ۱۰ / ۹

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

جناب آقای دکتر لاریجانی

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "هدفمند کردن یارانه‌ها" که در جلسه مورخ ۱۳۸۷/۸/۵ هیئت وزیران با قید یک فوریت به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

محمود احمدی نژاد
رئیس جمهور

بسمه تعالی
اداره ترانس
گشت نهم دکتر لاریجانی
مجلس شورای اسلامی
۱۳۸۷/۱۰/۹

۴۱۱۷۹/ ۱۸۳۵۱۴
۳۸۷ / ۱۰۱ - ۹

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

پرداخت یارانه به عنوان یکی از ابزارهای سیاستی دولت ها در جهت توزیع عادلانه درآمد، ایجاد ثبات اقتصادی، حمایت از اقشارخاص، تولید برخی از کالا و خدمات و... سابقه بسیار طولانی دارد. در ایران نیز طی سالهای متمادی و بویژه طی چند دهه اخیر، پرداخت یارانه به صور مختلف صورت پذیرفته است. رشد فزاینده جمعیت، گسترش کالا و خدمات مشمول یارانه، افزایش مصرف و قاچاق آنها بعلت فاصله قیمتی داخل و خارج، موجب شده تا حجم پرداخت یارانه ها به شدت افزایش پیدا کند، بطوریکه نسبت یارانه ها به تولید ناخالص داخلی طی سالهای اخیر حدود ۲۰ درصد بوده است. مطالعات نشان می دهد که علیرغم اهداف مورد پیگیری توسط دولتها و همچنین اختصاص حجم بسیار عظیمی از منابع کشور برای پرداخت یارانه در اشکال مختلف، میزان دستیابی به اهداف ناچیز بوده و تناسبی با حجم منابع مصرف شده ندارد. برآیند این سیاست سبب تخصیص غیر بهینه منابع، مصرف بی رویه انرژی، توزیع ناعادلانه ثروت و به تبع آن افزایش شکاف طبقاتی، بکارگیری فن آوری های غیر اقتصادی و غیر رقابیتی افزایش هزینه های دولت و اتکای بیشتر به درآمدهای نفتی شده و ادامه وضعیت موجود امکان پذیر نمی باشد.

با توجه به آثار منفی شیوه کنونی پرداخت یارانه بر اقتصاد کشور، اغلب دولت های پس از انقلاب اسلامی تلاش نموده اند تا به گونه ایی نسبت به اصلاح روند اقدام نموده و ساز و کار پرداخت یارانه ها را هدفمند سازند. اما بنا به دلایلی از جمله عدم انجام مطالعات تفصیلی و پیش بینی راه کارهای موفق، مثل ارزیابی دقیق نحوه حمایت از اقشار محروم به ویژه دهکهای پایین درآمدی و اجرای کامل آن، نتوانستند این تحول ساختاری را ساماندهی کنند.

دولت نهم در سال ۱۳۸۴ با تشکیل ستادی تحت عنوان " شورای راهبردی اقتصادی دولت " باحضور رئیس جمهور، معاون اول، معاونان و وزرای اقتصادی و جمعی از صاحب نظران و اقتصاددانان به بررسی، شناخت و ریشه یابی مشکلات عمده اقتصادی کشور پرداخت و موضوع هدفمند سازی یارانه

جمهوری اسلامی ایران رئیس جمهور

ها که یکی از دغدغه های دولت رندان و اقتصاد دانان کشور طی دو دهه اخیر بوده را به عنوان یکی از محورهای طرح تحولات اقتصادی احصا نمود. لذا با بهره مندی از تجربیات و انجام مطالعات تفصیلی با استفاده از پژوهشگران کشور، طرح هدفمند سازی یارانه ها در انطباق باقانون اساسی و برنامه چهارم، قانون توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت، قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی و در راستای افق چشم انداز سیاست های کل نظام و شعارهای مهرورزی، عدالت گستری، خدمت به مردم و تعالی و پیشرفت توسط دولت نهم تهیه شد. امید است که با اجماع کارشناسی و وفاق ملی این طرح که مقام - علم رهبری (مد ظله العالی) از آن به عنوان کاری بسیار مهم و قدم بزرگی در پیشرفت کشور یاد فرموده اند، اجرایی شده و مردم عزیز ایران از آثار آن بهره مند شوند.

به مهمترین آثار این طرح و ارتباط آن با اهداف عالی انقلاب اسلامی و آرمانهای کشور اشاره می شود:

الف - تحقق عدالت :

تحقق عدالت آرزوی دیرین بشریت، وعده مشترک ادیان الهی خصوصاً دین مبین اسلام و هدف ارسال رسل می باشد. "لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ"^{۱۳}

یکی از مهمترین حوزه های برقراری عدالت، ایجاد امکان دسترسی عادلانه مردم به امکانات و توزیع عادلانه منابع کشور می باشد که در اصل ۴۸ قانون اساسی نیز به آن تصریح شده است. برغم اینکه یکی از اهداف مورد پیگیری توسط دولتها در ساز و کار قیمت گذاری حاملهای انرژی و پرداخت یارانه کالاهای اساسی، برقراری عدالت از طریق ایجاد دسترسی به این کالاها برای اقشار محروم و مستضعف بوده است اما عملکرد موجود نشان از عدم تحقق کامل این اهداف دارد. به طوری که سهم یارانه برخی از حامل های انرژی برای دهک های اول و دهم هزینه ای به ترتیب، بنزین ۱/۱ و ۳۲

^{۱۳} آیه ۲۵ سوره حدید

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

درصد، نفت گاز ۰/۷ و ۳۲ درصد، گاز مایع ۵/۸ و ۱۲/۸ درصد، نفت سفید ۴ و ۴/۶ درصد و گاز طبیعی ۴/۲ و ۱۵/۹ درصد در سال ۱۳۸۵ بوده است. این در حالی است که در مواد "۹۵" و "۱۳۵" قانون برنامه چهارم توسعه، به ترتیب دولت مکلف شده، به منظور استقرار عدالت و ثبات اجتماعی، کاهش نابرابریهای اجتماعی و اقتصادی، کاهش فاصله دهک های درآمدی و توزیع عادلانه درآمدی کشور و نیز کاهش فقر و توانمند سازی فقرا از طریق تخصیص کارآمد و هدفمند منابع تامین اجتماعی و یارانه پرداختی، برنامه های جامع فقر زدایی و عدالت اجتماعی را تهیه و به اجرا گذارد همچنین در دیگر قوانین از جمله قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی و قانون توسعه حمل و نقل عمومی و مدیریت مصرف سوخت به ترتیب به کاهش یارانه از دهک های بالاتر و افزایش آن به دهک های پایین و ساماندهی قیمت های برخی حامل های انرژی تصریح شده است. براین اساس برقراری عدالت و تامین اجتماعی و باز توزیع درآمد به عنوان یکی از وظایف قانونی دولت در حوزه امور حاکمیتی تعیین شده است. بنابراین برای توزیع عادلانه درآمدها و منابع و کاهش نابرابری بین دهک های درآمدی، توزیع عادلانه بین نسلی منابع تجدیدناپذیر کشور و ایجاد نظام جامع تامین اجتماعی، اصلاح ساز و کار فعلی قیمت گذاری حامل های انرژی و پرداخت یارانه کالا های اساسی اجتناب ناپذیر می باشد.

ب- تخصیص بهینه منابع:

بررسی نحوه قیمت گذاری برخی کالاها و خدمات بویژه حامل های انرژی طی دهه های اخیر حاکی از انحراف شدید قیمتی است، که موجب افزایش بی رویه مصرف، آلاینده گی های زیست محیطی، جایگزینی غیر اقتصادی انرژی بجای سایر عوامل تولید، بهره وری پایین عوامل تولید، کسری بودجه دولت و قاچاق کالا های مشمول یارانه و فرآورده های نفتی شده است. بطور مثال برای هر واحد تولید ناخالص داخلی در ایران، ۸ برابر کشور ژاپن و ۵ برابر کشور آمریکا انرژی مصرف می شود و شدت انرژی بخش صنعت در ایران حدود ۱۰ برابر کشور ژاپن و دو برابر کشور ترکیه می باشد. بنابراین برای تخصیص بهینه منابع، ارتقای فناوری، افزایش بهره وری عوامل تولید، امکان حضور در بازارهای بین المللی، توسعه صادرات صنایع پایین دستی نفت، گسترش فضای رقابتی و

ایجاد مزیت های جدید، اصلاح نظام قیمت گذاری فعلی در جهت هدفمند کردن یارانه ها ضرورتی اجتناب ناپذیر می باشد.

ج) اصلاح ساختار اقتصادی به منظور تحقق اهداف سند چشم انداز کشور و اجرای سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی

با توجه به اهداف اقتصادی سند چشم انداز بیست ساله کشور مبنی بر کسب مقام اول اقتصادی در منطقه آسیای جنوب غربی، رشد پر شتاب و مستمر اقتصادی، ارتقاء نسبی سطح درآمد سرانه و رسیدن به اشتغال کامل، لازم است بسته های سیاستی ارایه شوند که بتوانند اهداف مذکور را پوشش دهند.

با توجه به ساختار دیرینه اقتصاد کشور و روند متغیر های کلان اقتصادی از قبیل تورم، نرخ های بالا، بیکاری و حجم بالای یارانه های پرداختی، ساختار بودجه های متکی به نفت، نوع و حجم واردات، دولت نهم اجرای سیاست های تحول آفرین و کار آمد زیر ساختی در اقتصاد را در اولویت های خود قرار داده است. تکمیل سیاست های فوق و دستیابی به اهداف مندرج در سند چشم انداز نیازمند مجموعه ای از اصلاحات اساسی در محورهای اقتصادی کشور است. بنابراین با توجه به ضرورت دستیابی به اهداف سند چشم انداز به عنوان آرمان ملی، وظیفه قوای سه گانه و آحاد جامعه می باشد که تمام تلاش خود را در این راستا به کار گیرند. در این رابطه دولت به عنوان مجری اصلی برنامه های پیشرفت و عدالت، وظیفه خرد می داند که با اصلاح ساختارهای اقتصادی و بویژه ساختار حاکم بر نظام توزیع یارانه ها و اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، بستر لازم برای تسریع در دستیابی به اهداف سند مذکور را فراهم نماید. با اجرای کلیه محورهای طرح تحول اقتصادی یعنی اصلاح نظام های بانکی، مالیاتی، گمرکی، نظام توزیع کالا، سیاست های ارزی و پول ملی و بهره وری و بالاخص هدفمند کردن یارانه ها اهدافی مثل کاهش وابستگی بودجه به درآمدهای نفتی، مهار نقدینگی و تورم و ایجاد ثبات اقتصادی، ایجاد فضای رقابتی و شفاف برای بخش های خصوصی و تعاونی، کاهش انحصارات دولتی، افزایش امنیت اقتصادی و گسترش سرمایه گذاری به ویژه در بخش غیردولتی، ایجاد تعادل در تراز انرژی و به تبع آن افزایش رشد تولید ناخالص داخلی دنبال شده و محقق خواهد شد.

د- مدیریت مصرف برای جلوگیری از اسراف و تبذیر منابع

همانطور که در بندهای قبلی اشاره شد، تثبیت و کاهش نسبی قیمت حامل های انرژی، طی دهه های اخیر ، موجبات افزایش فزاینده و پرشتاب مصرف انرژی و زمینه اسراف و تبذیر منابع تجدیدنپذیر کشور را فراهم نموده است. این در حالی است که مطابق با دستورات دین مبین اسلام مسلمانان از هرگونه اسراف و تبذیر منع شده اند «...ولا تبذر تبذیرا» ان المیزین کانوا اخوان الشیاطین...» آیات ۲۶ و ۲۷ سوره اسراء و «کلوا و اشربوا و لا تسرفوا إِنَّهُ لایحب المَسرفین» آیه ۳۱ سوره اعراف .

مقایسه مصرف سرانه و شدت انرژی بین کشورهای مختلف حکایت از مصرف بی رویه حامل های انرژی در ایران دارد. به طوری که در سال ۲۰۰۵، مصرف سرانه^۱ حامل های انرژی در ترکیه ۰/۸۷، آسیا (بدون چین) ۰/۲۴، آفریقا ۰/۲ و خاورمیانه ۱/۵۲ واحد بوده ولی در ایران رقمی معادل ۱/۷۵ واحد را به خود اختصاص داده است. همچنین شدت انرژی^۲ براساس قدرت خرید برای کشورهای صنعتی معادل ۱۱۴/۳، ژاپن ۸۹/۱، آسیا (بدون چین) ۷۰/۴، عربستان ۱۵۹/۶ و برای ایران رقمی معادل ۲۴۶/۷ بوده است. در خصوص مصرف نهایی فرآورده های نفتی نیز در حالی که سهم مصارف خانگی در امریکا ۳/۳۲ درصد و متوسط کل جهان ۶/۶۸ درصد بوده، در ایران رقمی معادل ۱۴/۲۵ درصد را به خود اختصاص داده که حکایت از مصرف بی رویه فرآورده های نفتی در بخش خانگی دارد.

بنابراین برای جلوگیری از اسراف و تبذیر در مصرف حامل های انرژی و اصلاح ساختار فعلی اقتصاد، اجرای طرح تحول اقتصادی بالاخص هدفمند کردن یارانه ها الزامی می باشد، البته درکنار این اصلاحات، توجه به فرهنگ سازی و اصلاح الگوی مصرف، نیز لازم و ضروری است.

"لایحه هدفمند کردن یارانه ها"

ماده ۱- دولت مجاز است با رعایت موارد زیر قیمت حامل های انرژی را اصلاح کند:

^۱ تن معادل نفت خام / نفر
^۲ تن معادل نفت خام / میلیون دلار

الف - قیمت فروش داخلی بنزین، نفت گاز، نفت کوره، نفت سفید و گاز مایع و سایر مشتقات متناسب با قیمت فوب خلیج فارس و شرایط اقتصادی کشور به گونه ای تعیین شود که حداکثر پس از سه سال از ابلاغ این قانون، قیمت حامل‌های یادشده کمتر از نود درصد (۹۰٪) قیمت های فوب خلیج فارس با احتساب هزینه های مترتب (شامل حمل و نقل، توزیع و مالیات و عوارض قانونی) نباشد.

تبصره ۱ - قیمت فروش نفت خام به پالایشگاه‌های داخلی حداقل نود و پنج درصد (۹۵٪) قیمت فوب خلیج فارس تعیین می شود و قیمت فرآورده ها متناسب با آن تعیین می شود و بخش‌های غیر دولتی مجاز به تجارت و فعالیت در بخش پالا دستی نفت و گاز با رعایت قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست های کلی اصل (۴۴) قانون اساسی - مصوب ۱۳۸۷ - خواهد بود.

ب - قیمت فروش داخلی گاز طبیعی به گونه ای تعیین شود که ظرف سه سال پس از ابلاغ این قانون، معادل حداقل هفتاد و پنج درصد (۷۵٪) متوسط قیمت گاز طبیعی صادراتی شود.

ج - قیمت فروش داخلی برق به گونه ای تعیین شود که ظرف سه سال پس از ابلاغ این قانون معادل حداقل قیمت تمام شده آن باشد.

تبصره ۲ - قیمت تمام شده برق، مجموع هزینه های تبدیل انرژی، انتقال و توزیع و هزینه سوخت با راندمان حداقل سی و هشت درصد (۷۸٪) نیروگاه های کشور و رعایت استانداردها محاسبه می شود و هر ساله حداقل یک درصد (۱٪) به راندمان نیروگاه های کشور افزوده شود به طوری که تا پنج (۵) سال از زمان اجرای این قانون به راندمان چهل و پنج درصد (۴۵٪) برسد.

تبصره ۳ - درخصوص قیمت های برق و گاز طبیعی، دولت مجاز است در موارد خاص قیمت های ترجیحی را اعمال کند.

ماده ۳ - دولت مجاز است برای مدیریت آثار نوسان قیمت‌های بین المللی حامل‌های انرژی بر اقتصاد ملی، مالیات بر مصرف انرژی را متناسب با این عوامل تعیین و اخذ نموده و همچنین از طریق تعیین و اخذ عوارض و یا اخذ ما به التفاوت و یا پرداخت یارانه اقدام نماید. وجوه حاصل از این ماده در اختیار صندوق موضوع ماده (۹) این قانون برای مصرف در امور موضوع این قانون قرار می گیرد.

تبصره - مالیات موضوع بند (۲) تبصره ماده (۱۴) و عوارض موضوع بندهای (ج) و (د) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده لغو می گردد. عبارت " (ج) و (د) " در تبصره (۴) ماده (۱۷) و عبارت مذکور در بند (ب) ماده (۳۹) قانون مالیات بر ارزش افزوده حذف می گردد.

ماده ۴ - دولت مجاز است، با رعایت موارد زیر قیمت آب و کارمزد جمع آوری و دفع فاضلاب را تعیین کند:

الف - قیمت آب برای مصارف مختلف با توجه به کیفیت و نحوه استحصال آن در کشور به گونه ای تعیین شود که ظرف سه سال پس از ابلاغ این قانون، حداقل معادل قیمت تمام شده آن باشد.

تبصره ۱- قیمت تمام شده آب در هر یک از حوزه های آبریز بر اساس ارزش اقتصادی آن و با در نظر گرفتن هزینه های تأمین، انتقال و توزیع با رعایت راندمان مورد تأیید کارگروهی متشکل از وزیر اقتصاد و دارایی، نیرو، بازرگانی، صنایع و معادن، جهاد کشاورزی، کشور و معاون برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور محاسبه می شود.

تبصره ۲- برای مدیریت منابع آب به علت تفاوت قیمت های تمام شده آب در کشور از طریق تعیین و اخذ مالیات و عوارض، اخذ ما به التفاوت و یا پرداخت یارانه از طریق صندوق موضوع ماده (۹) اقدام کند. اعمال قیمت ترجیحی برای مصارف مختلف آب مجاز خواهد بود.

ب - کارمزد خدمات جمع آوری و دفع فاضلاب در مناطق مختلف کشور توسط کارگروه موضوع تبصره (۱) این ماده تعیین می شود.

ماده ۴- دولت مجاز است حداکثر ظرف سه سال، قیمت سایر کالاها و خدمات اساسی و همگانی غیر حاکمیتی را معادل حداقل قیمت تمام شده تعیین کند.

ماده ۵- دولت مجاز است حداکثر تا شصت درصد (۶۰٪) خالص وجوه حاصل از اجرای این قانون را در قالب بندهای زیر هزینه نماید:

الف - کمک مستقیم و در قالب پرداخت نقدی و یا غیر نقدی یا واگذاری سهام از جمله سهام قابل عرضه در بورس بر حسب اختیار به خانوارهای جامعه هدف.

ب - اجرای نظام جامع تأمین اجتماعی از قبیل:

۱- گسترش و تأمین بیمه های اجتماعی و خدمات درمانی و تأمین و ارتقای سلامت جامعه و پوشش دارویی و درمانی بیماران خاص و صعب العلاج.

۲- کمک به تأمین مسکن و اشتغال برای جامعه هدف.

۳- توانمندسازی و اجرای برنامه های حمایت اجتماعی برای جامعه هدف.

ج - سایر امور مربوط به هدفمند کردن یارانه ها.

تبصره ۱ - دستورالعمل این ماده شامل چگونگی شناسایی جامعه هدف، تشکیل و به هنگام سازی پایگاه های اطلاعاتی مورد نیاز، افتتاح حساب هدفمندسازی یارانه ها و نحوه پرداخت برای جامعه هدف و پرداخت های موضوع این ماده، ظرف یک ماه پس از ابلاغ این قانون توسط وزیر امور اقتصادی و دارایی، رفاه و تأمین اجتماعی و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور تصویب و ابلاغ خواهد شد.

تیسره ۲. شرایط و محدودیت های استفاده از حساب هدفمند سازی یارانه ها و اعمال مدیریت دولت بر آن و شرایط برگشت وجوه در قالب دستورالعمل اجرایی خواهد بود که به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی و رفاه و تأمین اجتماعی و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید. حساب های مزبور به نام سرپرست خانوار یا فرد واجد شرایطی که برای اختصاص یارانه خانوار تعیین می شود، افتتاح خواهد شد.

ماده ۶ - دولت مجاز است حداکثر تا پانزده درصد (۱۵٪) خالص وجوه حاصل از اجرای این قانون را برای سرمایه گذاری و یا پرداخت کمک های بلاعوض و یا یارانه سود تسهیلات و یا وجوه اذاره شده برای اجرای موارد زیر هزینه کند:

۱- بهینه سازی مصرف انرژی در واحدهای تولیدی، خدماتی و مسکونی و تشویق به صرفه جویی و رعایت الگوی مصرف که توسط دستگاه اجرایی ذی ربط معرفی می شود.
۲ - اصلاح ساختار فناوری واحدهای تولیدی در جهت افزایش بهره وری انرژی و توسعه تولید برق از منابع تجدیدپذیر.

۳ - جبران زیان شرکت های ارائه دهنده خدمات آب و فاضلاب، برق، گاز طبیعی و فرآورده های نفتی ناشی از اجرای این قانون.

۴ - گسترش حمل و نقل عمومی .

۵ - حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی و صنعتی .

۶ - حمایت از تولید نان صنعتی انبوه .

۷ - حمایت از توسعه صادرات غیرنفتی .

ماده ۷ - دریافت کنندگان مستقیم منابع موضوع مواد (۵) و (۶) این قانون که اطلاعات لازم و تغییرات آن را ارائه نمی کنند و متخلفان و ارائه کنندگان اطلاعات نادرست، از تمام یا بخشی از منافع اجرای این قانون محروم خواهند شد. چنانچه این اشخاص از محل این قانون منافی تحصیل کرده باشند که استحقاق آن را نداشته باشند، علاوه بر استرداد اصل آن تا دو برابر به پرداخت جریمه ملزم خواهند شد و منابع حاصل به صندوق موضوع (۹) این قانون واریز خواهند شد.

دستورالعمل این ماده حداکثر یک ماه پس از ابلاغ این قانون توسط وزیر دادگستری و امور اقتصادی و دارایی و رفاه و تأمین اجتماعی و معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور تصویب و ابلاغ خواهد شد.

ماده ۸- دولت مجاز است حداکثر تا بیست و پنج درصد (۲۵٪) وجوه خالص حاصل از اجرای این قانون را به منظور کاهش وابستگی اعتبارات هزینه ای دولت به نفت و جبران آثار آن بر اعتبارات هزینه ای و تملک داراییهای سرمایه ای هزینه کند.

ماده ۹- دولت مکلف است صندوق هدفمندسازی یارانه ها را با شرایط زیر تشکیل دهد:

- صندوق توسط هیئت امنایی به ریاست رئیس جمهور (یا معاون اول وی) و مرکب از وزیر اموراتصادی و دارایی، وزیر رفاه و تأمین اجتماعی و معاون برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور اداره می شود. دو نماینده مجلس شورای اسلامی نیز به عنوان ناظر با انتخاب مجلس شورای اسلامی در هیئت امنای صندوق شرکت می کنند.
 - صندوق دارای شخصیت حقوقی مستقل و استقلال اداری و مالی است و به صورت مؤسسه عمومی غیردولتی، طبق مقررات اساسنامه و سایر قوانین و مقررات مربوط اداره می شود و وظیفه و اختیار دارد، وجوه حاصل از اجرای این قانون را اخذ و به مصارف مقرر در این قانون برساند.
 - اساسنامه صندوق شامل ارکان، اعضاء، وظایف، اختیارات مدت فعالیت و سایر مقررات حاکم بر اداره آن به پیشنهاد هیئت امناء، به تصویب هیئت وزیران می رسد.
 - صندوق صرفاً دارای واحد ستادی و متمرکز بوده و شعبه یا واحد وابسته ای نخواهد داشت.
 - اعتبارات و کارکنان موردنیاز اداره صندوق از محل کاهش اعتبارات و کارکنان دستگاههای اجرایی تأمین می گردد.
- تبصره ۱- دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم و ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری، مکلفند تمامی منابع حاصل از اصلاح قیمتتهای مشمول این قانون را به حساب صندوق واریز کنند.
- تبصره ۲- صددرصد وجوه واریزی به صندوق به شرح سرفصلهای مندرج در مواد (۵)، (۶) و (۸) این قانون با تصویب هیئت امناء اختصاص می یابد.
- تبصره ۳- منابع پرداختی صندوق به اشخاص حقیقی و حقوقی با تشخیص هیئت امناء کمک تلقی می شود.
- تبصره ۴- صندوق مکلف است، گزارش عملکرد سالانه را به هیئت وزیران جهت ارسال به مجلس شورای اسلامی ارائه نماید.
- تبصره ۵- صندوق هدفمندسازی یارانه ها به عنوان جزء (۴) به ماده (۲) قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه های بعدی آن اضافه می شود.

تبصره ۶- کمک های نقدی و غیرنقدی ناشی از اجرای این قانون به اشخاص حقیقی و حقوقی از پرداخت مالیات بر درآمد موضوع قانون مالیاتهای مستقیم مصوب اسفند ماه ۱۳۴۶ و اصلاحیه های بعدی آن معاف است. کمکهای مزبور به اشخاص مذکور بابت جبران تمام یا قسمتی از قیمت کالا یا خدمات عرضه شده توسط آنها مشمول حکم این تبصره نخواهد بود.

ماده ۱۰- تنخواه مورد نیاز اجرای این قانون تا سقف یک دوازدهم از سرجمع بودجه عمومی سنواری تأمین می شود و از محل منابع حاصل از اجرای این قانون در طول سال مستهلک می شود.
ماده ۱۱- جا به جایی وجوه حاصل از اجرای این قانون در مواد (۵)، (۶) و (۸) تا حداکثر ۱۰ واحد درصد توسط دولت مجاز است، به طوری که کل وجوه حاصل در موارد پیش بینی شده در این قانون مصرف شود.

ماده ۱۲- دولت مجاز است، در راستای اجرای این قانون در سال ۱۳۸۷، وجوه حاصل را به ردیف درآمدی مربوط مندرج در قانون بودجه سال ۱۳۸۷ کل کشور واریز و معادل صد در صد (۱۰۰٪) اعتبار تحت عنوان "اعتبارات موضوع هدفمند سازی حامل های انرژی (درآمد - هزینه)" را هزینه کند.

ماده ۱۳- الزام افزایش حقوق کارکنان دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۱۵۰) قانون برنامه چهارم توسعه و مواد (۶۴) و تبصره آن و ماده (۱۲۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده (۴۱) قانون کار از زمان اجرای این قانون موقوف الاجرا خواهد شد و تمامی قوانین مغایر با این قانون از زمان ابلاغ، لغو می شود.

ماده ۱۴- دولت مجاز است معافیت مالیاتی موضوع ماده (۸۴) قانون مالیاتهای مستقیم را علاوه بر افزایش سالانه آن، متناسب با تغییر و اصلاح قیمتتهای موضوع این قانون با پیشنهاد وزرای امور اقتصادی و معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور دارایی طی پنج سال حداکثر تا دو برابر افزایش دهد.

رئیس جمهور

